

Ἡ ἀρχὴ μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμμειαν ἀρχὴν.

Ἔτος δευτέρου.

Ἀθῆναι, 27 Δεκεμβρίου 1883

Ἀριθ. 53+140

ΧΡΙΣΤΟΣ.

Καὶ εἶπε τῷ 460 πρὸ Χριστοῦ ὁ Σωκράτης μας :

«Καθεύδοντας διατελοῖτε, ἂν εἴ μὴ τινα ἄλλον ὑμῖν ὁ Θεὸς ἐκπέμψῃ, κηδόμενος ὑμῶν.

Ἦγουν σας, εἶπεν ὁ Σωκράτης πρὸς τοὺς Ἀθηναίους. — εἰστε κοιμισμένοι ἄνθρωποι, κοιμάσθε, καὶ θὰ ᾔστε πάντοτε τέτοι, ἂν ὁ Θεὸς δὲν σᾶς εὐσπλαγχθῆσθῃ καὶ σᾶς στείλῃ κινῆναν ἄλλον νὰ σᾶς σώσῃ.

Καὶ ὁ Πλάτωνας ὁ μέγας φιλόσοφος καὶ μαθητὴς τοῦ Σωκράτη εἶπε, ὅτι θὰ γεννηθῆ ἓνας ὁ ὅποιος θὰ ᾔναι ὁ λόγος, καὶ αὐτὸς θὰ ὀνομάζεται Σωτὴρ, Θεὸς, υἱὸς Θεοῦ καὶ αὐτὸς θὰ σώσῃ τὸν κόσμον.

Τῆς ἰδίας προφητείας, εἶχαν προφητέψῃ καὶ ὅλοι οἱ προφῆται τῶν εβραίων, ὅτι θὰ ἔρθῃ ὁ Μεσίας. Τὰ ἴδια εἶπε καὶ ὁ μέγας θεμελιωτὴς τῆς θρησκείας τῶν Περσῶν Ζωροάστρης ὅτι θὰ γεννηθῆ ἓνας Μίθρας εἰς τὸν κόσμον, ὁ ὅποιος θὰ μεσιτέψῃ μεταξὺ τοῦ Θεοῦ καὶ ὅλου τοῦ κόσμου. Τὸ ἴδιο καὶ οἱ ἄραβες ἐπερίμεναν νὰ ἔρθῃ ἓνας εἰς τὴν γῆν, ὁ ὅποιος θὰ ἐλευθέρωνε τὸν κόσμον, ἐπίσης καὶ ὁ μέγιστος φιλόσοφος τῶν Κινέζων Κομφύκιος πού ἐζῴσθη 550 χρόνια πρὸ Χριστοῦ προεμάντεψε καὶ εἶπε, πῶς θὰ κατεβῆ ἓνας ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ὁ ὅποιος θὰ ἔχη ἀπόλυτη ἐξουσία ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἀπάνω εἰς τὸν οὐρανόν. Τὸ ἴδιο καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ Σιάμ, τῆς Κευλένης καὶ τῆς Ἰαπωνίας, ἐπίστευαν πρὸ Χριστοῦ, πῶς ὁ Θεὸς ἐμελλε νὰ στείλῃ στὴ γῆ ἓναν οὐρανοκατέβητον ἄνθρωπον, ὁ ὅποιος θὰ ἐσώζε τὸν κόσμον ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας του καὶ θὰ τὸν συμφιλιονε μὲ τὸ Θεόν. Τὰ ἴδια ἔλεγαν καὶ οἱ ἄγριοι τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἐπίστευαν πρὶν ἀκόμα ἀνακαλυθῆ ἡ Ἀμερικῆ.

Τὸ περιβόητον μαντεῖον τῶν Δελφῶν μας, εἶχε κ' αὐτὸ μιὰ μυστικὴ προφητεία πού ἔλεγε, ὅτι ἐμελλε νὰ γεννηθῆ ἓνας ἄνθρωπος, ὁ ὅποιος ἐμελλε νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν βασιλείαν τῆς δικαιοσύνης. Ἐπίσης ὁ σοφὸς ἱστορικός τῶν Ῥωμαίων Τάκιτος, εἶπε πρὸ Χριστοῦ, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου ἐμελλε νὰ γεννηθῆ εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἓνας, ὁ ὅποιος ἐμελλε νὰ διοικήσῃ ὅλη τὴν εἰκουμένην, καὶ ὁ μέγιστος ρήτορας καὶ σοφώτατος τῶν Ῥωμαίων ὁ περιβόητος Κικέρων πού ἐζῆ (105) χρ. πρὸ Χριστοῦ εἶπε ὅτι ἐντὸς ὀλίγου ἐμελλε νὰ γεννηθῆ ἓνας βασιλεὺς κα-

θὸς ἔλεγαν ἡ ἀρχαίαις προφητείας, εἰς τὸν ὅποιον ἔπρεπε νὰ πιστέψωσι ὅλοι ὅσοι ἤθελαν νὰ σωθῶν, καὶ ὁ Ῥωμαῖος ποιητὴς Βιργίλιος, ἓνας ἀπὸ τοὺς μεγάλους καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸ Χριστοῦ, ὅτι ἤθελε ἀποσταλῆ δύναμις ἐξ οὐρανοῦ εἰς τὸ πρόσωπον ἑνὸς παιδιοῦ τὸ ὅποιον θὰ κλείσῃ τοὺς ἀρχαίους αἰῶνας καὶ θὰ ἀνοίξῃ νέαν ἐποχὴν.

Ὅλαις αὐταῖς ἡ προφητείας ἀλήθευσαν, γιὰ τὸν Θεόν αὐτὸς τῆς ἔβαλε στὸν νοῦ τῶν ἀνθρώπων, καὶ διότι αὐτὸς πρῶτος εἶπε, στὸ τρελοκόριτσο τῆν Εὐὰ ὅταν ἔφαγε μὲ τὴν συμβουλή τοῦ διαβόλου, ἦγουν τοῦ σειδίου, τὸ συκο, εἶπε στὸν διάβολο :

«Θὰ βάνω ἔχθρα μεταξὺ σοῦ διὰβολε, καὶ ἀγὰ μέσο τῆς γυναίκα, καὶ ἀγὰ μέσον τῶν πονηριῶν σου καὶ ἀγὰ μέσον τοῦ γεννητοριοῦ αὐτῆς, καὶ τὰ γεννητοῦρι τῆς γυναίκα, θὰ σοῦ συντρίψῃ τὸ κεφάλι καὶ σὺ δὲν θὰ μπόρῃς νὰ τοῦ δαγκάσῃς οὔτε τὴν φτέρνα.

Καὶ ἄμα εἶπε αὐτὰ στὸν διάβολο, γύρισε καὶ εἶπε καὶ στὴν γυναίκα, — Ἄειντε τώρα πῆγαίνε καὶ σὺ μαζὺ μὲ τὸν διάβολο καὶ ξεκουμπισοῦ ἀπὸ τὸν Παράδεισον γιὰ νὰ μὴ σὲ βλέπουν τὰ μάτια μου.

Καὶ τῆς ἔδωκε μιὰ κλοτσά καὶ τὴν ἐστειλε κατὰ τοῦ διαβόλου. Αὐτὰ τὰ τελευταία δὲν τὰ εἶπε οὔτε τὰ ἔκανε, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν φούρκα πού εἶχε τί παραξένο νὰ τοῦ ξεφυγε καὶ κένενας παραπάνω λόγος.

Τέλος πάντων νὰ μὴ τὰ πολυλογοῦμε ἡ χθεσινὴ ἡμέρα εἶναι ἡ μεγαλειότερη ἡμέρα πού πρέπει νὰ λατρεύωμε ἡμεῖς οἱ Χριστιανοί. Ἡ χθεσινὴ ἡμέρα εἶναι ἡ ἡμέρα τῆς σωτηρίας μας, εἴμχστε δὲ ἡμεῖς οἱ Χριστιανοὶ τέττοι ἄθλιοι καὶ ἐλεινοὶ πού περιμένετε ἀπὸ μιὰ σατυρικὴ ἐφημερίδα νὰ μαθετε τί θρησκεία λατρεύετε, καὶ δὲν ἀγροάζεται τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Βαρθολομαίου, νὰ μαθετε καὶ τὸ Χριστό σας καὶ τὴν Παναγία σας καὶ τὸν διάβολο πού θὰ μᾶς παρῆ ὅλους, διότι ἐξεφυλιστήκαμε ὅλοι καὶ ἐν ταῦτῳ ἐξαχρειωθήκαμε· ἀλλὰ ὕστερα ἀπὸ τὸ σταύρωμα πού τοῦ κόναμε τοῦ Χριστοῦ, δὲν εἶναι τόσο κουτὸς, δὲν ξανακατεβαίνει καὶ ἄλλη φορὰ νὰ μᾶς λιτρώσῃ καὶ γι' αὐτὸ θὰ μᾶς ἀφήσῃ νὰ μᾶς παρῆ ὁ διάβολος ὅλους μιὰ ὥρα ἀρχίτερ, γιὰ τὸ εὐχαριστῶ τῆς λήτρωσίν μας βλαστημοῦμε κάθε ὥρα καὶ στιγμή, Θεοὺς, Χριστοὺς καὶ Παναγίας.

Τις ξέρει τι θυμό που θα τον έχη και σε ποιά κατάσταση θα μάζε έχη όλους γραμμένους...

Κατά τα έργατα που πράττουμε τέττοια και Θεού πρόσωπον θα ιδούμε...

Αμα που έρχεται κέννας φίλος μας από το έξωτερο να δη την Αθήνα την περιόηση, πρώτος του λόγος είναι να μάζε πη...

— Θέλω πρώτα να πάω να δω της αρχαιότητες και την Ακρόπολη...

Και εμείς που τον φιλοξενούμε τον πάμε...

Αμα δε ανεβούμε στην Ακρόπολη ανοίγει εκείνος το στόμα του και χάσκει και κοντά σ' αυτόν χασμουρίζομαστε και μείς...

— Αυτός λοιπόν είναι ο διαβόητος Παρθενώνας; Του λέμε και μείς;...

— Αυτός βέβαια, και που να τον έβλεπε στην αρχαιότης, μη τον βλέπεις τόρα έτσι που είναι χαλασμένος, να τον έβλεπε καινούργιο και να τον θαυμάζεις, τόρα τί να σου κίνη έτσι έρείπια που είναι;...

— Αν δε του κατέβη ή κουταμάρα να μάζε ρωτήση, τί πράγμα ήτανε αυτός ο Παρθενώνας; — Ξίνομε τα κεφάλια μας και λέμε:...

— Ου είναι μεγάλη ή ιστορία του, τα λέμε στο δρόμο, πάμε τόρα πέρα κάτω να δούμε και τα άλλα...

Για τους Στήλους του Όλυμπίου Διός ξέρομε και λέμε ένα και μόνο:...

— Απ' αυτές της κολώνες μπόρείτε να φαντασθήτε τί έκκλησά ήτανε στην αρχαιότης;...

— Αν δε μάζε ρωτήσουν και τίποτα παραπάνω ξέρομε και λέμε και ένα άλλο, ότι δηλαδή ή Αμερική μάζε πληρώνει όλα τα δάνεια και χρέη μάζε, αν της δώσωμε μια μόνο κολώνα...

Τέτοια κουταμάρα μάζε δαίρνε...

Νά κάρχωμαστε ξέρομε μοναχά για τα αρχαιότητες μας, χωρίς να εννοούμε καθόλου την αξία τους, αλλά να δώσωμε μια πεντάρα να πάρωμε ένα λαχείον των αρχαιότητων, το όποιον δεν πρόκειται να τ' φαν οι χρυσογάδαροι, αλλά για να χρησιμεύση ο όβολός μας πρὸς ἀνακάλυψι της προγονικής μας δόξας, που ξέρομε μόνο να κοκκορευόμαστε, δεν τ'όν δίνουμε...

Ερχονται οι γερμανοί και οι γάλλοι και εξοδεύουν εκατό και διακόσιαι και πεντακόσιαι χιλιάδες δραχμαίς και σκόφτουν το χώμα μας για να βρουν της αρχαιότητες μας, και μείς αν βρούμε και ένα μάρμαρο σκαλισμένο το πουλούμε κι αυτό για ένα κομμάτι ψωμί, αντίς να πουλήσωμε και το ψωμί μας για να τ'ό πάρωμε...

Εργάζετο ο Ζαμπέλιος, ένας από τους πιο καλούς μας ποιητάς σε μια τραγούδια του και λέει:...

Ερχονται οι φράγκοι και να μάζε ληστεύουν μόνον. Έξεθαψαν και πήραν και των προγόνων μας την δόξα και όσα ο χρένος δεν έφθειρε ακόμα...

Που να θυμούμαι τόρα πώς κατά λέξει ποιητικῶν τὰ λέει, αλλά άπάνω κάτω έτσι θα λήη...

Αί λοιπόν, οι φράγκοι δεν θα ξεθάφταν από την γή μας τους θησαυρούς των προπατόρων μας και δεν θα μάζε τους έπερναν σαν τους θησαυρούς της Όλυμπίας, αν ήμείς ήχαμε λίγη φιλοπατρία άπάνω μας...

Παράδες δίνετε, ρε, και για τα ψευτολαχεία της τράπεζας και παράδες θα δώσετε και τους ίδιους και για τα λαχεία των αρχαιότητων, παράδες κερδίζετε και από κει, (αν δεν σας τα κληρονοθύσουν), και παράδες θα δώσετε και χιλιάδες θα κερδίσετε και από το λαχείον των αρχαιότητων, και τα χρήματά σας θα μείνουν, όσα χάσετε, στον τόπο μας μέσχη, δεν θα τ'ό φαν οι χρυσογάδαροι, αλλά θα χρησιμεύουν για την ανακάλυψι των προγονικῶν μας θησαυρών...

Αλλά τέττοι είμαστε και έτσι θα πάμε, ως ήναι καλά ή Αύστρία που καπεδώνει από πάνω να μάζε κίνη Αύστριακούς...

Βρε χρυσογάδαροι που ο σατριωτισμός σας, πώς δεν πετάτε, (εκτός του Τσιγγρού, γιατί αυτός ο άνθρωπος ξόδεψε κάμποσαι εκατοντάδες χιλιάδες για της αρχαιότητες και άλλα έργατα εθνοφιλή), και σεις δεν ξοδεύετε λίγες χιλιάδες για να αγοράσετε λίγα λαχεία των αρχαιότητων...

Δεν δίνετε ούτε μια δραχμή, γιατί τα λαχεία της αρχαιολογικής εταιρίας διότι δεν είναι λαχεία του χαβιαρογάλου...

— Αμ που να δώσετε σεις πεντάρα για την αρχαία μας δόξα, που μπόρείτε να πουλήσετε και την Ακρόπολή μας στους εβραίους για ένα μονόλεπτο...

Ελληνες, αν ήστε πραγματικῶς τέττοι και αξιοί του όνομα που φέρνετε, συνδράμετε την αρχαιολογική μας εταιρία αγοράζοντας, όσο εύκολύνεστε, λαχεία, των αρχαιότητων έτσι να σώσετε και να γίνωμε και μείς ενδοξοί σαν και κεινούς...

Κατάργησαι προσωπικής κρῆτης. Ο κ. Φλογαίτης ο βουλευτής της Χαλκίδας υπέβαλε νομοσχέδιο εις την βουλή, με το όποιο προτείνει και λέει να καταργηθή για τα πολιτικά χρέη ή προσωπική κρῆτης...

Η έλευθερία του ανθρώπου είναι το πολιτικῶτερον δῶρον που έδωσε ο Θεός και εις τον άνθρωπον και εις αυτά ακόμη τα ζῶα...

— Αν κάνω κακούργημα, να μ'ό φυλακή, αν σφέλω, να μ'ό, γιατί βρέθηκα σε μια στενοχωρία και δεν είχα παρόδες και πήγα και δανείστικα εκατό ή πενήντα δραχμαίς από ένα τοκογλύφικα με διακοσιαι τοίς εκατό, σε μεγάλη άναγκη και δεν έχω έπειτα άμέσως στην προθεσμία να της πληρώσω, πρέπει να με βάνουν φυλακή και να χάσω τάν εργασία μου και να ψωφήσουν ή γυναίκα και τα παιδιά μου από την πείνα;...

— Ου είναι μεγάλη ή ιστορία του, τα λέμε στο δρόμο, πάμε τόρα πέρα κάτω να δούμε και τα άλλα...

Για τους Στήλους του Όλυμπίου Διός ξέρομε και λέμε ένα και μόνο:...

— Απ' αυτές της κολώνες μπόρείτε να φαντασθήτε τί έκκλησά ήτανε στην αρχαιότης;...

— Αν δε μάζε ρωτήσουν και τίποτα παραπάνω ξέρομε και λέμε και ένα άλλο, ότι δηλαδή ή Αμερική μάζε πληρώνει όλα τα δάνεια και χρέη μάζε, αν της δώσωμε μια μόνο κολώνα...

Τέτοια κουταμάρα μάζε δαίρνε...

Νά κάρχωμαστε ξέρομε μοναχά για τα αρχαιότητες μας, χωρίς να εννοούμε καθόλου την αξία τους, αλλά να δώσωμε μια πεντάρα να πάρωμε ένα λαχείον των αρχαιότητων, το όποιον δεν πρόκειται να τ'ό φαν οι χρυσογάδαροι, αλλά για να χρησιμεύση ο όβολός μας πρὸς ἀνακάλυψι της προγονικής μας δόξας, που ξέρομε μόνο να κοκκορευόμαστε, δεν τ'όν δίνουμε...

Ερχονται οι γερμανοί και οι γάλλοι και εξοδεύουν εκατό και διακόσιαι και πεντακόσιαι χιλιάδες δραχμαίς και σκόφτουν το χώμα μας για να βρουν της αρχαιότητες μας, και μείς αν βρούμε και ένα μάρμαρο σκαλισμένο το πουλούμε κι αυτό για ένα κομμάτι ψωμί, αντίς να πουλήσωμε και το ψωμί μας για να τ'ό πάρωμε...

Εργάζετο ο Ζαμπέλιος, ένας από τους πιο καλούς μας ποιητάς σε μια τραγούδια του και λέει:...

Ερχονται οι φράγκοι και να μάζε ληστεύουν μόνον. Έξεθαψαν και πήραν και των προγόνων μας την δόξα και όσα ο χρένος δεν έφθειρε ακόμα...

Που να θυμούμαι τόρα πώς κατά λέξει ποιητικῶν τὰ λέει, αλλά άπάνω κάτω έτσι θα λήη...

Αί λοιπόν, οι φράγκοι δεν θα ξεθάφταν από την γή μας τους θησαυρούς των προπατόρων μας και δεν θα μάζε τους έπερναν σαν τους θησαυρούς της Όλυμπίας, αν ήμείς ήχαμε λίγη φιλοπατρία άπάνω μας...

Παράδες δίνετε, ρε, και για τα ψευτολαχεία της τράπεζας και παράδες θα δώσετε και τους ίδιους και για τα λαχεία των αρχαιότητων, παράδες κερδίζετε και από κει, (αν δεν σας τα κληρονοθύσουν), και παράδες θα δώσετε και χιλιάδες θα κερδίσετε και από το λαχείον των αρχαιότητων, και τα χρήματά σας θα μείνουν, όσα χάσετε, στον τόπο μας μέσχη, δεν θα τ'ό φαν οι χρυσογάδαροι, αλλά θα χρησιμεύουν για την ανακάλυψι των προγονικῶν μας θησαυρών...

Αλλά τέττοι είμαστε και έτσι θα πάμε, ως ήναι καλά ή Αύστρία που καπεδώνει από πάνω να μάζε κίνη Αύστριακούς...

Βρε χρυσογάδαροι που ο σατριωτισμός σας, πώς δεν πετάτε, (εκτός του Τσιγγρού, γιατί αυτός ο άνθρωπος ξόδεψε κάμποσαι εκατοντάδες χιλιάδες για της αρχαιότητες και άλλα έργατα εθνοφιλή), και σεις δεν ξοδεύετε λίγες χιλιάδες για να αγοράσετε λίγα λαχεία των αρχαιότητων...

Δεν δίνετε ούτε μια δραχμή, γιατί τα λαχεία της αρχαιολογικής εταιρίας διότι δεν είναι λαχεία του χαβιαρογάλου...

— Αμ που να δώσετε σεις πεντάρα για την αρχαία μας δόξα, που μπόρείτε να πουλήσετε και την Ακρόπολή μας στους εβραίους για ένα μονόλεπτο...

Ελληνες, αν ήστε πραγματικῶς τέττοι και αξιοί του όνομα που φέρνετε, συνδράμετε την αρχαιολογική μας εταιρία αγοράζοντας, όσο εύκολύνεστε, λαχεία, των αρχαιότητων έτσι να σώσετε και να γίνωμε και μείς ενδοξοί σαν και κεινούς...

Κατάργησαι προσωπικής κρῆτης. Ο κ. Φλογαίτης ο βουλευτής της Χαλκίδας υπέβαλε νομοσχέδιο εις την βουλή, με το όποιο προτείνει και λέει να καταργηθή για τα πολιτικά χρέη ή προσωπική κρῆτης...

Γνωρίζω κάτι άλλα άτιμῶτατα συναλλάγματα, βδελυρά, που δεν πάει ή πένα να τ'ό γράψη για ποιους σκοπούς έγιγαν και γίνονται, αλλά που μπόρεί τινά: να εκθέση ονόματα και οικογένειαις...

Τέλος πάντων αυτή ή άτιμη προσωπική κρῆτης για πολιτικά χρέη πρέπει να καταργηθή όπως ήναι καταργημένη και στην Γαλλία και άλλα κράτη...

Είναι ένας φρεγγικός δανειστής τον, δεν είναι: άρῆστε τον να ψωφήση στους δρόμους όχι όμως και στη φυλακή...

Η βουλή αν θέλη να απαλλάξη την Ελλάδα από ένα αίσχρότατον νόμο, πρέπει να ψηφίση τον νόμο του Φλογαίτου πρὸς σωτηρία τῶσαν χιλιάδων οικογενειάρχιδων και τῶσαν σπουδαστῶν...

Οί μεσετές, όχι όλοι, θα χαλάσουν τον κόσμο, αυτό είναι βέβαιον, αλλά αντί να καταστραφή έλόκληρη ή κοινωνία, καλλίτερα ως συμμάζευτῶν οι όλιγοί θηριώδεις κλέφτες, που πέρνουν τόσας ψυχαις στο λαιμό τους. Είπα...

Σήμερα είμαι πολύ γελαγχολικός, διότι συχάθηκα την άτιμία που βασιλεύει σ' αυτόν τον κόσμο, την μογηρία και τον φθόνον, για αυτό και δεν σας γράφω με όρεξι άστεϊσμούς και χωρατά, αλλά έγω δεν είμαι από κεινούς που απέλπίζομαι, αύριο πάλι θα ήμαι ο ίδιος, ξέγασα να σας πῶ ο Καρούλης που μου έκανε άγωγή για μια όραμη πῶς γυρεύει και την προσωπική κρῆτηί μου...

Τόρα βρε παιδιά πῶς να την πληρώσωμε; Δεν θα με βοηθήσητε και σεις, δεν θα βγάνωμε κανένα μαντυλάκι, δεν θα κάνωμε κάμμιά συνεισφορά; Έγω όμως θαρῶ πῶς ή καλλίτερη δουλειά είναι να τ'ό πῶμε:...

— Ο Θεός να σε έλεηση, πτωχέ, παρά κάτω είναι ή πόρτα...

Σεις όσοι έχετε λίγες χιλιάδες δραχμαίς και θέλετε να αγοράσετε έτοιμα σπίτια ανοίξετε τα μάτια σας και κινετέ τα τέσσερα...

Τα έτοιμα σπίτια που κάνουν μερικοί εργολάβοι είναι όλα έτοιμδρόπρα και τα όποια μπόρουν να πέσουν να σας πλακώσουν πριν ακόμα μπήτε μέσα να κατοικήσετε...

Τα χτίουν χωρίς λάπι και χωρίς δράμι ασβέστη, την μια πέτρα έπάνω στην άλλη, τα σφυρακτίζουν τα χρωματίζουν και σας τα πουλουν για παλατόνια, ενῶ είναι χαλάμτρα. Αγοράζετε σπίτι και σπίτι ύστερα από λίγα καιρό δεν έχετε...

Σ' αυτή άπάνω την απουδαιότατη ύπόθεσι, των έτοιμων σπιτιῶν έπρεπε και πρέπει ή κυβέρνησις να διορίση δύο τρεις έπόπτας μηχανικούς, οι όποιοι να επιθεωρῶν τὰ πτεϊασίματα των σπιτιῶν και να ήναι προσωπικῶς υπεύθυνοι για κάθε δυστύχημα, διότι πλέον άρχισαν να φτεϊάνουν όχι σπία, αλλά φούρνους οι όποιοι πέρτουν και μόνο με τον άέρα, ή και μοναχοί τους, όπως έπεσε προχτές και το σπίτι που χτιζότανε του Ανδρέα Κιρκιλιτζή και πλάκωσε και σκότωσε πέντε ανθρώπους, από τους όποίους έχτιζότανε γρελίδικο, με της ψευταίς, έγω λυπούμαι μεν τους σκοτωμένους, αλλά από το άλλο μέρος και δεν τους συγχάρῶ, γιατί κατά την δουλειά που έκαναν και έπαθαν, διότι αν τελείωνε το σπίτι και το αγοράζε κανέννας βλάκας οικογενειάρχης θα πήγαινε αυτός και όλη ή οικογένειά του κατά διαβόλου, ώστε καλλίτερα που πήγαν οι φταίστικαι του κακού, και πρέπει ο εργολάβος Κιρκιλιτζής να καταδικασθή σε θάνατο, άφου έχτιζε σπίτι εκ προμελέτης για να σκοτώση άλλους...

Είς θάνατον, οι ψευτοεργολάβοι, για να βάνουν γνώσι εις παρομοιοί τους. Είς θάνατον, οι κακούργοι κερδοσκοποί, εις θάνατον, εκείνοι που παίζουν με την ζωή των ανθρώπων. Είς θάνατον...

Πρὸς τὸν φίλον Καμπούρογλου της Νέας Εφημερίδας. Εγώ πρώτος έγραψα για τούς σαλειφίδες πῶς διαταράζουν

την ησυχία των πολιτών την νύχτα, αλλά έγραψα γιατί ένας μακαρῶς μεθυσμένος ήθελε τὰ μεσάνυχτα και φώναζε στη γειτονειά σαλειφί και νόμισα πῶς ήτανε ξημερώματα και σηκώθηκα και την έπαθα χιώτικη, διότι οι σαλειφίδες δεν βγαίνουν άρχιτερα από της πέντε, είναι δε και ευεργέτες όλων των σπουδαστῶν, γιατί πῶν και τους ζυπνοῦν, και όλης της εργατικῆς τάξης που ζυπνῶ πρώι πρώι, γιατί είναι ρολόγια, φτάνει δε οι άνθρωποι που με βροχιά και χιόνια στην ώρα τους δεν άπολείπουν από τῶ να κύνουν την δουλειά τους, είναι ευεργετικῶν στοιχείον για την πολιτεία μας και να μη τους άδικούμε, αν δε κάτι μεθυσμένοι μακαρῶδες βγαίνουν σῆς δυό από τὰ μεσάνυχτα και φωνάζουν σαλειφί με γαϊδουροφώνους, αυτοί είναι εργολάβοι και έχουν τῶ σαλειφί για σύνθημα με της έρωμέναις τους, γιατί οι εργατικοί αυτοί άνθρωποι, που ξεπαγαίζουν και γίνονται λούτσα για να κερδίσουν ένα λεπτό, δεν είναι και τόσο κουτοί ώστε να βγαίνουν σῆς δυό τὰ μεσάνυχτα να πουλῶν τῶ σκλεπί τους, σε ώρα που δεν βρίσκεται ούτε κούνομπας, στους δρόμους, εκτός από τους λαποδύτες...

Αυτά τα γράφω, για να μη θέλωμε εμείς οι έφημεριδογράφοι να κύνωμε τον ζυπνο και πῶς πα ξέρομε ούλα...

Δεν είναι έτσι...

Γιὰ τὸ δάνειο τῶν 170 μιλιουσιῶν που έψήφισε ή βουλή ένα μόνο έχω να σας πῶ...

— Ότι τήν φάγαμε κι' αυτή την παλουκιά και θα την καταλάβωμε όταν του χρόνου θα πληρώνωμε διπλούς φόρους, τόρα γελάτε όσο θέλετε, γιατί ακόμα το καρρί δεν άναψε για να σας κινή...

— Ω, φωτιά που μάζε έκαψε, τους κακομαίριδες, γεννηθήκαμε θήλιοι για να ποθάνωμε ξεβρόχωτοι και αίστριακοί...

— Ο Δεληγεώργης ειπε μια φορά πῶς ο Τρικούρης γεννήθηκε για να αιματοκυλίση την Ελλάδα, έγω λέω πῶς έκανε ο μακαρῶς λάθος, θα ήθελε ίσως να πῆ ότι εγεννήθηκε για να την κατακυλίση και την πνίξη στα χρέη, όπως και έγινε και γίνεται. Αμήν...

Κόρα. Επιστάτη της πρώτης τάξης του πολυτεχνείου, που να ρημαίξη, ή διαγωγή σου, και σου τῶ λέω καθαρά και ξεάστερα και άνευ άναβρεσις είναι πολύ άισχρα, και δηλαδή, να τὰ πῶμε έτσι ξεφάνερα, αν δεν συμμάζευτῶς θα πάθησ δουλειά όχι τόσο που να σε άρῆση, γιατί δεν είναι πάγματα για να γραφοῦν, έστωνται; με τῶ να ήναι τῶ ρεζιλικίου...

Προχτές έφρυξαν μερικοί από τον Μεντρεσέ καταδικασμένοι εις θάνατον και θέλουν να πῶν πῶς τάχα δωροδόκησκον τον αξιωματικῶ της φρουράς και τῶν λοχία...

Αυτά είναι γελοία πράγματα, γιατί κινείς δεν πάει να χῶση τῶ κεφάλι του στα φολακή για λίγες δραχμαίς και μάλιστα στρατιωτικῶς, αλλά μ' όλη μου την καρδιά, συγχάριαι κεινούς που τῶ έστριψαν για την εξυπνοά τους, και ευχομαι, ειθε όλοι οι φυλακωμένοι να έφρυγαν κατά της φυλακαίς που έχομε, τους φαύλους επιστάτας και λοιπῶ...

Εμένα δεν μ' άρῆσε ο επιστάτης του Γεννηματῶ, ενῶ ή μουνια τρεις μέρας καταδικασμένος, γιατί ειπα έναν άκαταλόγιστον, όπως ώολόγησε, ο ίδιος τῶ τρελόγ, να βγῶ βῶ ούτε μια ώρα να σφίξω κάμμιά, τούς δε καταδικασμένους εις θάνατον τούς άφίνον να βγῶν να πάρουν τῶ φρέσκο τους σῆς οχτώ της νύχτας. Καταλάβατε;...

Λένε τάχα πῶς τῶς παρουσίασαν πλαστό έγγραφο της Εισαγγελίας και γι' αυτό τούς άμόλυσαν, αυτά είναι κολοκύθια, πρέπει ένας αξιωματικῶς να ήναι ντίπ κούτσουρο, ώστε να μη ξέρη, ότι την νύχτα φυλακωμένος νοῦκο χόντρος έξερχίσιμας κι' ο βασιληῶς αν διατάξη...

Εγώ πρώτος έγραψα για τούς σαλειφίδες πῶς διαταράζουν

Ἐτσι θαρρῶ πῶς λέν οἱ νόμοι, δὲν ξέρω πάλι, γιατί δικεόρνοι δὲν ἔδωσε ὁ Θεὸς νὰ γίνω, ὥστε νὰ ξέρω τὰ δικαιοῦρνια καὶ τοὺς νόμους ἀπόξω. Ὡστε τὰ γινόμενα εἶναι προφάσεις ἐξ ἁμαρτιῶν.

Προσέχετε

ὅσοι ἔχετε δίκαις καὶ πέρνετε ἀποφάσεις κατὰ τῶν ἀντιδικῶν σας νὰ ἐξετάζετε καλὰ τὴν τιμιότης τῶν δικεόρνοιων τῶν ἀντιδικῶν, καὶ ἂν σὰς λέν αὐτοὶ φέρτε τὴν ἀπόφασί σας νὰ σὰς πληρώσωμε, νὰ μὴ τὴν δίνεται, παρὰ χέρι μὲ χέρι, τὸν παρὰ σας εἰς τὸ χέρι ἢ ἔπειτα ἢ ἀπόφασί σας καὶ τοῦ δικεόρνοιου τὸ χέρι, γιατί ἂν σὰς βάνη τὴν ἀπόφασί σας στὸ χέρι οὐκ ἔβανε καὶ σὰς στὸ χέρι.

Αὐτὴ τὴν δουλειὰ ἔπαθε ὁ φουκαρῆς Ἡλίας Παπαθανασίου ἀπὸ ἓνα βελεντσικό δικηγόρο, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ τὸν γέλασε καὶ τοῦ πήρε τὴν ἀπόφασί γιὰ νὰ τοῦ τὴν ἐξοφλήση καὶ πήγαινε ἐκεῖνος κάθε μέρα στὸ σπίτι του γιὰ νὰ πληρωθῆ, ὡς τὸ τέλος ὄχι μόνο τὰ λεπτὰ τῆς ἀπόφασίς του τοῦφαγε, ἀλλὰ καὶ τὸν ἄρχισε μὲ τὸ δίκαιό του μέσα στὸ σπίτι του μὲ τῆς παπαλαιάς.

Τοῦ πλήρωνε, φαίνεται, τὸν τόκο μὲ τὸ ἐπιτόκιον.

Προσέχετε λοιπὸν νὰ ἦστε προσεχτικοὶ μὲ τὶ δικαιοῦρνοιους ἔφετε νὰ κάνετε, γιατί εἶναι μερικοὶ πού μποροῦν νὰ σὰς φᾶν ζωντανούς καὶ νὰ σὰς γδύσουν καὶ σὰς ἀφήσουν μὲ τὰ ρούχα πού σὰς γέννησε ἢ μάνα σας.

Χρυσογαδουρένικο δουλικὸ.

Αἰ, καὶ τὰ τὸ εἶχαμε.

Γ Ν Ω Σ Τ Ο Π Ο Ι Η Σ Ε Ι Σ

Ἔσοι

μοῦχετε γράμματα σταλμένα καὶ δὲν τὰ βλέπετε τυπωμένα, νὰ τὸ ξέρετε, ὅτι χάριν καὶ κατὰ λάθος τῆς ἐορτῆς δὲν ἐτυπώθηκαν, καὶ εἰς στὸ ἄλλο φύλλο θὰ ἦναι χωρὶς ἄλλο.

Στοῦ Παυλίδη

τὸ πασίγνωστο ζαχαροπλαστεῖο κολλητὰ ἀνοῖξαν ἓνα μπουτιλιαρισμένα κρασοπουλεῖο οἱ ἀδερφοὶ Παυλίδη.

Αὐτὰ τὰ κρασὰ εἶναι ὅλα παλῆρα, πέντε χρονῶν, κρασὰ πού νὰ πίνω γιὰ καὶ σὰς νὰ μὴ σὰς δίνω, κρασὰ γιὰ γκράν σαλόνια, κρασὰ τῶν κρασῶν, κρασὰ πού ἀναστένουν καὶ τοὺς πεθαμένους, εἶναι ἀπὸ κείνα πού ἔπινε ὁ Ζῆνας τοῦ Διὸς ὁ μέγας Θεὸς ἀπάνω εἰς τοῦ Ὀλύμπου τὴν κορυφὴ μαζὺ μὲ τὴν γυναῖκά του τὴν, —δὲν ξέρω πῶς τὴν λέν— μιά ζηλιάρα πού μὴ ρωτᾶτε, διαλογουναῖκα τέλος πάντων.

Αἰ ἀπ' αὐτὰ τὰ κρασὰ, πού οὔτε ζαλίξουν, οὔτε φέρνουν σκουτούρα ἔχουν μόνο οἱ ἀδερφοὶ Παυλίδηδες, καὶ γιὰ νὰ μὴ νομίζετε ὅτι σὰς ψευτίζω, γευθῆτε καὶ εὐφρανθῆτε καὶ πέτε μου εὐχαριστῶ, γιὰ τὴν καλὴ εἰδήση.

Χρυσογαῖδουρίνα.

Αἰ καὶ τὰ τὴν εἶχατε.

Ἔσοι εἶστε ξεσκούφοτοι

ἢ ἔχετε παλῆρα καπέλα νὰ μὴ πηγαίνετε πουθενὰ ἄλλου ν' ἀγοράζετε καπέλα ντόπια καὶ γνήσια καὶ ἀρίστης κατασκευῆς παρὰ μόνον εἰς τὸ καπελοποιεῖον τῶν Σκαρθούγερα καὶ Πέτα πού εἶναι στὸ δρόμο τοῦ Αἰόλου καὶ σὸ μεγάλο σπίτι τοῦ Μανιατάκη, ἦτες ἀποκάτω ἀπὸ τὸ περιβόητο ξενοδοχεῖο τῆς Σ φ α ἰ ρ α ς. Ἐκεῖ θὰ βρῆτε ὅλα τὰ ἀριστουργήματα τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανίας, ὧν οὐκ ἔστι ἀριστοτέρα ποιότης τῶν ποιότητων.

Ἄμ. στὸ ζαχαροπλαστεῖο

τοῦ Χαραμῆ τί συμβαίνει; ἐκεῖ γίνεται ὁ γαλασμὸς τοῦ κόσμου πᾶσις νὰ πρωτοπάη γλυκίσματα. Αὐτουνοῦ ὁμως τοῦ ζαχαροπλαστεῖου νὰ γλυκίσματα θέλουν ἰδιαιτέρη περιγραφή καὶ σὰς τὰ περιδιαγράψω μεθ' ἑσέως.

Στὸ Κολονάκι,

ἐκεῖ πού εἶναι τὸ γραμματοκιβώτιον εἶναι καὶ τὸ μπακάλιο τοῦ Κώστα τοῦ Βουρβουλή ἐκεῖ μονάχα πουλιέται τὸ καλλίτερο συμυγδάλι 55 λεπτὰ τὴν ὀκά καὶ μὲ πρῶτα. Βούτυρο Χαλκίδος, μέλι τοῦ Ἰμητοῦ, Ἀκό: Λακωνίας καὶ χωριστὰ μιά ρεσίνα πού φεύγει ἀπὸ τὸ ποτήρι, ὁποῖος πᾶσι θὰ τὰ ἰδῆ γιατί οἱ γείτονες τὰ ξέρουν καὶ κερνοῦν κίβλας ὅταν τ' ἀγοράζουν, καὶ κερνᾶ κι' αὐτὸς καὶ ἂν δὲν τὸν κερᾶσουν, ὥστε ὅσοι θέλετε νὰ καλοφουσίσετε μὲ ὅλη τὴν σήμμασια τῆς λέξης, πηγαίνετε στοῦ Βουρβουλή, γιατί θὰ σωθεῖν γρήγορα καὶ θὰ γευθεῖτε ἔπειτα καὶ δὲν θὰ βρῆσετε πουθελά.

Ἔσοι Παληανθρώπου.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ χρονιάτικη γιὰ τὴν Ἑλλάς δραχ. 10 γιὰ τοὺς ὄξω ἀπὸ τὴν Ἑλλάς δραχ. 15.

Γιὰ κάθε γνωστοποίησι πληρῶνεται ἡ ἀράδα 50 λεπτὰ γιὰ τὴν κάθε φορά.

ΑΤΟΜΙΚΑ καὶ γυναικοδουλειάς δὲν εἶναι δεχτές. Τὰ γράμματα δὲν ἐπιστρέφονται, καὶ ὁ Θεὸς ἂν τὰ γυρέψη. Διατριβές δὲν εἶναι δεχτές, οὔτε μὲ πληρωμῆ.